

Landstinget, er der ikke noget mærkeligt i, thi det habe de tilfælles med alle andre Forslag; men det mærkelige er, at de heller ikke taale at fremmes. Vi have noget i dansk Politikk, der hedder at „visne“, ikke blot i den Forstand, at en Sag kan visne af sig selv, ligesom Blomsterne paa Marken eller Trøernes Løb, men ogsaa i den Forstand, at den kan visnes af den, som har den mellem Hænder. Naar en Sag saaledes visner, plejer det at være ensbetydende med, at den sguer hen og dør, men for disse Forslags Vedkommende er akkurat det modsatte Tilfældet, Visneriet er for dem en Livsbetingelse, netop naar de visnes, blomstre de. Det høje Ting har opfattet det som sin Opgave at faa disse Forslag til vedblivende at blomstre og har derfor undladt at give dem nogen egentlig Behandling. Det, jeg altsaa vil sige paa egne og nærmeste Medlemmers Vegne, er blot dette, at vi, som al Tid ere imod disse Forslag, imod den Maade at lovgive paa og imod den Maade at anvende Statens Penge paa, ogsaa ere imod, at Regeringsbeslutninger saaledes Nar efter Nar opretholdes som Love, endskønt de for længe siden ere forfattede af det ene af Rigsdagens Ting og aldrig vedtagne af det andet, og at vi som Følge deraf maa stemme imod Forslagets Overgang til 2den Behandling og ligeledes, naar denne vedtages, hvad jeg ikke tvivler om, at den gør, stemme imod, at Forslaget overgives til fortsat Forvaring i et Udvalg.

Rump: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger til de fremkomne Udtalelser, særlig til dem, der fremkom fra de to ærede Talere, som sidst havde Ordet. Den Udtalelse fra det ærede 5te Medlem for 9de Areds (S. Jensen), at Folket ser paa Gendarmerne som en unyttig Institution, kan jeg lade ligge som en aldeles subjektiv Betragtning, som ingenlunde er stemmende med de fattigste Forhold. Den ærede Taler, som havde Ordet efter ham, modsagde ham ogsaa, idet han erkendte, at der er Folk, og det haade blandt Højre og Venstremænd, som indrømme, at de gøre nogen Nytte. Han drog rigtig nok i Tvivl, om disse Venstremænd virkelig ogsaa ere Venstremænd. Det tror jeg dog nok, at de ere. At Gendarmerne gøre Nytte, og at det erkendes rundt omkring i Folket, derfor fik man Bevis for et Par Aar siden, da Krigsministeriet inddrog forskellige af Posterne. Da kom der fra Egne, hvor man var fortrolig med Gendarmerne og havde set deres Virksomhed, Andragender om at maatte beholde dem, om at maatte

lige saa vel fra Venstre som fra Højremænd. At det var virkelig Venstremænd, fremgik af, at man i nogle af disse Andragender saa sig foranlediget til at motivere, hvorfor man, trods det, at man var Venstremænd, ønskede at beholde Gendarmerne, idet man omtrent sagde saaledes: „Ganske vist er det en meget beklagelig Institution, og som renslibede Venstremænd maa vi fordomme, at Gendarmeriet er blevet kaldt til Live, og vi maa haabe, at Institutionen maa forsvinde, men siden vi have dem, maa vi saa ikke bede om at faa dem igen, for vi have set, hvilken Nytte vi have haft af dem.“

Den sidste ærede Taler opstavede det Spørgsmaal, om ogsaa denne Institution i Nytte svarer til Udgiften, og det besvarede han med et afgjort Nej. Jeg vil sige, at de ganske vist ikke ere billige, men at de dog gøre en Nytte, som svarer til Udgiften. Selve Spørgsmaalet tror jeg udspringer fra en Forestilling om, at man, selv som Samfundsforholdene nu ere, kan have Politivæsenet for en billig Penge. Nej, som jeg i øvrigt tidligere har haft Anledning til at sige — thi man siger ikke let ved denne Lejlighed noget, som man ikke tidligere har sagt — Politivæsenet er ikke nogen billig Institution. Naar man vil undersøge, hvad Politiet rundt omkring i Landet koster, vil man se, at man kommer op til større Summer, end Gendarmerinstitutionen koster. Man kan ikke have Gendarmerne billigt. Det ærede Medlem mente at kunne opstille en Statistik, hvorefter han udregnede, hvad den Nytte, som de havde gjort i de enkelte Tilfælde, kostede. Han henviste til de saakaldte Resultater. Han paapegede i øvrigt, at Udgifterne havde været stigende indtil 1889 — ja simpelthen af den Grund, at Gendarminstitutionen fra første Færd var en ny Institution, som først skulde indordnes under Forholdene, og navnlig var det som disse vare her i Landet den Gang, den blev oprettet, ikke godt gørligt at ubstationere Gendarmerne saaledes, som senere sket er. Derfor var ogsaa, tror jeg, efter hans Regnestykke i et følgende Aar Udgiften 4—5 Gange mindre. Men man kan overhovedet ikke regne saaledes, som det ærede Medlem regnede. Vil man regne paa den Maade, tror jeg nok, man maa gaa ud over Aaret 1889 og undersøge, hvorledes Forholdene vare i 1890, 1891 og 1892. Jeg kan forsikre de Herrer om, at man kommer adskillige Gange til at multiplicere med 30,000 for at komme til det Antal Resultater, som foreligge i disse Aar. Men i det hele taget skal Nytten ikke bedømmes efter de foreliggende Resultater, men efter det Resultat, som ikke fore-